

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/551/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213200446
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1213200446.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: I + V správa nehnuteľnosti s.r.o., so sídlom Miletičova 80, Bratislava, IČO: 35 880 911, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Attila Nagy s.r.o. so sídlom Cibická cesta, Svätý Jur IČO: 36 868 272, proti odporcovi: BRABAR s.r.o, so sídlom Banšelova 23 Bratislava, IČO: 45 705 071 o zaplatenie 1.586,83 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C 51/2013-61 zo dňa 25. februára 2013, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C 51/2013-83 zo dňa 11. júna 2013 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C 51/2013-97 zo dňa 26. júla 2013, v pomere hlasov 3:0 . 0 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C 51/2013-61 zo dňa 25. februára 2013 **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C 51/2013-83 zo dňa 11. júna 2013 **o d m i e t a .**

Odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C 51/2013-97 zo dňa 26. júla 2013 **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

V poradí prvým napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatil súdny poplatok za podaný odpor vo výške 95,- € podľa Položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v neskoršom znení.

Predmetné uznesenie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol odporca dôvodiac tým, že nemôže zaplatiť súdny poplatok za odpor z hospodárskych dôvodov, resp. umožniť ho uhrádzať v splátkach, ako aj neexistenciou dlhu voči navrhovateľovi, z dôvodov ktorých navrhuje vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V poradí druhým napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil zmenu žalobného návrhu s poukazom n ust. § 95 os. 1 a 2 O.s.p.; konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1572,08 € zastavil s poukazom na ust. § 96 os. 1 a 2 O.s.p. v dôsledku účinného späťvzatia návrhu a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 71,87 € v zmysle ust. § 11 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení.

Uznesenie odvolaním v zákonom stanovenej lehote v časti, ktorou súd prvého stupňa pripustil zmenu žalobného návrhu odvolaním napadol odporca. V dôvodoch odvolania sa venoval hmotnoprávnej stránke veci. Žiadal zrušiť uznesenie v napadnutej časti a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V poradí tretím napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal odporcovi oslobodenie od súdnych poplatkov s poukazom na ust. § 138 ods. 1 a 2 O.s.p. vychádzajúc z tvrdenia odporcu, že na účte má 9,- € a vlastné imanie predstavuje 7.500,- €, je vlastníkom jednej nehnuteľnosti - bytu. Napriek výzve súdu nepredložil súvahu, daňové priznanie, ani výpis z účtu na preukázanie tvrdených skutočností. Prvostupňový súd pri rozhodovaní vzal do úvahy výšku súdneho poplatku 95,- €, ako aj skutočnosť, že ako podnikateľ má znášať riziko spojené so svojimi podnikateľskými rozhodnutiami a bez existencie objektívne nepriaznivých okolností nie je dôvodné, aby negatívne dôsledky znášal štát vo forme oslobodenia od súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, domáhajúc sa zjavne zrušenia napadnutého uznesenia a vyhovenia jeho žiadosti o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, dôvodiac tým, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí. Zdôraznil, že voči navrhovateľovi neviduje dlh, nachádza sa v nepriaznivej hospodárskej situácii. Jeden z konateľov je invalidný dôchodca a preto príjem z podnikateľskej činnosti je obmedzený, okolnosti ktoré súdu preukázal dôkazmi.

Odvolací súd preskúmal vec v medziach dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k nasledovným záverom.

Podľa §1 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov Súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 5 ods.1 písm. a./ cit. zák. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa Poznámky 5 k Spoločným poznámkam k Položkám 1 a 2 Sadzobníka súdnych poplatkov podľa rovnakej sadzby sa podľa Položky 1 písm. a) platí poplatok pri návrhu na vydanie platobného rozkazu, pri návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu, 1) pri návrhu na vydanie zmenkového (šekového) platobného rozkazu. Podľa rovnakej sadzby sa platí poplatok za námietky v zmenkovom a šekovom konaní, za odpor proti platobnému rozkazu, za odpor proti európskemu platobnému rozkazu, 1) ak súd námietky nezamietol alebo odpor neodmietol.

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že súd prvého stupňa v skrátanom konaní vydal dňa 28. 1. 2013 platobný rozkaz proti ktorému odporca podal odpor v dôsledku ktorého sa platobný rozkaz v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. zrušil a odporcovi v zmysle citovanej Položky 1 písm. a/ Poznámky 5 k Spoločným poznámkam k Položkám 1 a 2 Sadzobníka súdnych poplatkov vznikla poplatková povinnosť za podaný odpor. Pokiaľ teda súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil odporcovi povinnosť aby v lehote 10 dní zaplatil súdny poplatok za odpor vo výške 95,- € bol jeho postup vecne správny.

Na námietku odporcu uplatnenú v odvolaní, že voči navrhovateľovi neviduje žiaden dlh nebolo možné prihliadnuť z dôvodu irelevantnosti, pretože zákon o súdnych poplatkoch určuje vznik poplatkovej povinnosti každému účastníkovi konania osobitne, za konkrétny navrhnutý úkon. Súdne poplatky sú jedným z druhov súdnych trov v občianskom konaní, ktorých náhrada v konečnom rozhodnutí o veci samej sleduje o.i. cieľov aj sankciu za neúspešne vedený spor, alebo za neopodstatnené bránenie sa splneniu povinnosti, ktorá sa prejaví v povinnosti nahradiť trovy konania a preto ak žalobný návrh bude súdom vyhodnotený ako nedôvodný, bude neúspešný navrhovateľ povinný znášať náhradu trov konania úspešného odporcu, vrátane zaplatených súdnych poplatkov, preto ak bude obrana odporcu spočívajúca v tvrdení o neexistencii dlhu dôvodná, odporcom zaplatený súdny poplatok za odpor bude z titulu náhrady trov konania navrhovateľom uhradený.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v poradí prvé napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa 17C 51/2013-61 zo dňa 25. februára 2013 ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 202 ods. 3 písm. f) O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu.

V danom prípade napadnuté uznesenie vo výroku ktorým bola pripustená zmena návrhu patrí medzi uznesenie, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, v dôsledku čoho odvolací súd odvolanie odporcu v tejto časti bez meritórneho prejednanía musel podľa citovaného zákonného ustanovenia § 218 ods. písm. c) O.s.p. odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 17C 51/2013-83 zo dňa 11. júna 2013 odmietnuť.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď podľa § 138 ods. 1 O.s.p. zisťoval pomery na strane odporcu a vyzval ho na zdokladovanie svojich majetkových a finančných pomerov. Pokiaľ odporca v konaní požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov bolo jeho povinnosťou vierohodným spôsobom súdu preukázať celkove pomery, pretože nie je úlohou súdu aby si podklady zadovažoval sám, keďže súd je orgánom prieskumným a nie vyhľadávacím. Iba na základe predložených listinných dôkazov (nie iba v rovine tvrdenia), môže súd vyhodnotiť, či odporcom prezentovaná nepriaznivá finančná situácia je objektívne daná okolnosťami existujúcimi nezávisle od jeho vôle a či eventuálnou úhradou súdneho poplatku (vo vyrubenej výške 95,- eur) by došlo k závažnému zásahu do majetkovej sféry odporcu, že by mu privodila stav hmotnej núdze a znemožnila by tak efektívne sa v konaní brániť.

Z doterajšieho priebehu konania sa javí, že odporca ignoruje zákonný postup pri uplatnení práva na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, pretože napriek kvalifikovanej výzve, spolu s poučením súdu ani v odvolacom konaní žiadnym spôsobom svoje tvrdenie o nepriaznivej finančnej situácii nepreukázal, a tak toto zostáva v rovine nepodložených tvrdení.

Súd prvého stupňa nemal k dispozícii žiadne relevantné doklady (daňové priznanie, výpis z účtu, súvahu...) z ktorých by mohol vychádzať pri posudzovaní uplatneného procesného nároku; ak za tejto situácie pri svojej úvahe o nepriznaní oslobodenia od poplatkov vzal za dôležitý fakt, že odporca zostal nečinný, nepreukázal svoju nepriaznivú situáciu, nemožno takémuto záveru nič namietat.

Je neakceptovateľné rešpektovať stav, kedy by odporca bol účastníkom konania bez toho, aby znášal s tým súvisiace povinnosti, vrátane povinnosti vierohodným spôsobom súdu preukázať pomery odôvodňujúce priznanie oslobodenia od poplatkov. Odporca ani v konaní pred odvolacím súdom nepredložil potrebné doklady, z ktorých by bolo možné posúdiť dôvodnosť jeho návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov; nadväzne je nutné považovať rozhodnutie súdu I. stupňa za vecne správne v dôsledku čoho v poradí tretie napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 17C 51/2013-97 zo dňa 26. júla 2013 v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne právne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.